

sikkert siges om Forslag Nr. 3, nemlig om en permanent Lukning af Hvide Sande-Kanalen og et sikret Udløb Syd paa. Ogsaa disse to Forslag er dyre, de er endda de dyreste, nemlig paa henholdsvis 3,000,000 Kr. og 3,800,000 Kr. Men da baade Forslag Nr. 2 og Forslag Nr. 5 kræver en midlertidig Lukning og Nr. 3 en endelig Lukning, og da Forholdene ved Hvide Sande i den senere Tid har udviklet sig saa truende, at en Bagskæring af Molerne kan befrygtes, og da det endelig i det hele synes Regeringen overordentlig vanskeligt at tage en endelig Stilling til det Spørgsmaal, hvilket af de fremkomne Forslag man skulde vælge, hvis man skulde vælge noget af dem, selv om man udelukkede 1. a. og 1. b. og Nr. 4, har Regeringen ment ikke i dette Øjeblik at kunne foreslaa nogen positiv Løsning af dette Spørgsmaal.

Det, som Lovforslaget gaar ud paa, er derfor at søge Bemyndigelse for Ministeriet til at lade foretage en midlertidig Lukning af Kanalen ved Hvide Sande og i Forbindelse hermed at tilvejebringe et midlertidigt Løb mellem Vesterhavet og Ringkøbing Fjord ved Gennemgravning af Holmslands Klit paa et Sted i Nærheden af Gødelen og til dette Øjemed at stille til Disposition for Ministeriet et Beløb af indtil 800,000 Kr. Nu maa jeg dog sige, at med dette Beløb skulde Sikringen faa en solid Karakter, men det maa ogsaa være Forudsætningen, hvad man end vil foretage i denne Sag. Ogsaa i det Tilfælde, at man vil bringe Forslag Nr. 2 eller Nr. 5 til Udførelse, bør den foreløbige Lukning af Hvide Sande-Kanalen have en saadan Karakter, at man ikke paa nogen Maade risikerer midt under Arbejdet at blive forstyrret af et Gennembrud. Dernæst foreslaas det i Lovforslaget, at der til at fremkomme med Forslag om en endelig Ordning af Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord skal nedsættes en Kommission, bestaaende af 13 Medlemmer, nemlig 4 valgte af hvert af Rigsdagens Ting og 5 valgte af Ministeren for offentlige Arbejder, deriblandt Kommissionens Formand.

Det høje Ting vilde maaske have været tilfreds med fra Regeringen at faa et endeligt Forslag til denne Sags Ordning, og jeg beder det høje Ting i den Omstændighed, at man ikke har kunnet fremsætte et mere positivt Forslag end dette, at se et Udtryk for, at Regeringen i høj Grad føler Ansvar ved at foregribe denne Sags Løsning.

Første Viceformand (Stauning): Eks-emplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af tredje Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1914 til 31. Marts 1915.

Forhandlingen genoptoges.

Jensen-Sønderup: Det er om Ændringsforslag Nr. 174, vedrørende et Beløb til Forsøg paa at faa sat Fortsættelsesundervisning i Gang rundt om i Kommunerne, jeg vilde gøre nogle Bemærkninger. I al Almindelighed er jeg tilfreds med, at man dog er kommet saa langt, at der fra Finansudvalget eller rettere fra Ministeren med Finansudvalgets enstemmige Tilslutning nu foreligger et Forslag, hvorefter Staten i Henhold til Motiveringen af Forslaget kan yde indtil Halvdelen af de Udgifter, der er forbundne med Iværksættelsen af en saadan Fortsættelsesundervisning for den konfirmerede Ungdom. Men jeg lægger ingen Skjul paa, at Forslaget ikke helt ud tilfredsstiller de Ønsker, som jeg har haft, og som jeg ogsaa havde Lejlighed til at give Udtryk ved Finanslovforslagets første Behandling, hvor jeg omtalte dette Spørgsmaal.

Som det ogsaa fremgik af det korte Ordskifte ved Slutningen af Mødet i Gaar mellem det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), er Betingelsen for i det hele at faa Del i det Statstilskud paa 15,000 Kr., der her stilles til Raadighed, at det er Kommunalbestyrelserne, der iværksætter og afholder Udgifterne ved en saadan Fortsættelsesundervisning. Det er dette, jeg ikke helt er tilfreds med, og som jeg haaber, at vi allerede næste Aar skulde kunne faa ændret. Jeg gør opmærksom paa, at dette, at det skal være Kommunalbestyrelsen, sikkert mange Steder paa Landet kan volde saadanne Vanskeligheder, at Staten maaske ikke faar gjort Brug af saa mange af de Penge, som den ellers kunde gøre Brug af. Jeg gør opmærksom paa, at navnlig i de Landkommuner, hvor man har Stationsbyer, maaske særlig, hvor der er forholdsvis større Stationsbyer, er der meget ofte en ikke ringe Jalousi mellem, hvad man kalder den egentlige Stationsby og det omliggende Land, og at